

Haberler > Yazarlar > Ertuğrul ÖZKÖK > Bana mutlaka gidilmesi gereken 3 yeri sorsanız

Ertuğrul Özkök

Bana mutlaka gidilmesi gereken 3 yeri sorsanız

5 Kasım 2017

Yazdır Yazı Tipi

ÖLÜM, korkutucu bir şeydir.

Kurukafa ölümün sembolüdür.

İskelet, 21 gramlık ruhu boşalmış bir bedenden geriye kalan karkastır...

İskeletin üzerinde bir kurukafa bize sadece ve sadece ölümü hatırlatır...

Ama dünyada öyle bir ülke var ki...

Orada ölüm, bizi sevdiklerimizden ayıramıyor.

Burası çok sevdiğim yazar **Octavio Paz**'ın memleketi Meksika...

Dört gün boyunca Meksika'da "**Dia de Muertos**", yani "**Ölüler Bayramı**"nı yaşadım...

Bir ülkenin ve onun halklarının, nasıl ölüleri, 1 gün için bile olsa, yeniden bu dünyaya döndürdüğünü, onlarla yan yana, aynı evde yaşadığını, sokaklarda dolaştığını gördüm.

Kurukafa ve iskeletin nasıl günlük giysi haline geldiğini, ölen insanlara nasıl en güzel yemeklerin hazırlandığını izledim.

Bayram ve şölen bizde ölüyor... Meksika'da ise bütün canlılığı ile yaşıyor.

Meksika olağanüstü bir ülke...

Ve UNESCO'nun dünya kültürel mirası saydığı "**Dia de Muertos**" günleri bambaşka bir dünyayı ve deneyi yaşamak için eşsiz bir fırsat...

Size sadece şunu söyleyeyim.

Benim gibi seyahat etmeyi, seyahati bir macera, bir roman, bir film gibi yaşamayı seven bir insansanız...

Ve bana, "**Şu dünyada kaçırılmayacak 5 olay nedir ve yer neresidir**" diye sorarsanız cevabım şu olurdu.

İlk üçün, hatta ikinin biri "**Dia de Muertos**" günlerinde Meksika...

Ya ötekiler...

Banko Etiyopya...

Ve ne yazık ki iç savaş ve El Kaide belası olmasaydı...

Banko Yemen...

TURİZM ŞÛRASINDAN 48 SAAT SONRA BUNLARI SÖYLEMEK

TURİZMİNİZ resmen dibe vurmuş...

Yıllar sonra ilk defa bir turizm şûrası düzenliyorsunuz...

Bizzat Cumhurbaşkanınız işe el atmış ve şûrada konuşuyor...

Herkes "**Türk turizmini kurtarmak için**" kolları sıvamış...

Yeni bir coşku gelmiş...

Ama ülkemizin şu dramına bir bakın...

Turizm şûrasında konuşan, ülkenin turizmdeki krizini aşmasını için çaba harcayan Cumhurbaşkanı, 48 saat sonra “**Kimseye haber vermeyiz, gelir vururuz**” diye bir konuşma yapmak zorunda kalıyor.

Yani turisti en çok ürkütecek cümleler... Neredeyse onlara “**Aman gelmeyin, buraları tehlikeli**” demek gibi bir şey...

Yapacak bir şey yok...

Coğrafi realiteniz bu...

İşte o zaman, kızacağını bile bile sorarsınız...

Acaba bunları bu kadar ayyuka çıkarmadan, sessiz diplomasi ile yürütüp, gerekirse vurmayı denesek...

O daha iyi ve tehlikesiz olmaz mı...

KABİN GÖREVLİLERİ BAZEN GÖZÜNÜ NİYE SİZDEN KAÇIRIR

GEÇEN hafta Meksika'daydım...

Miami'ye tabii ki THY ile uçtum...

Oradan bir Amerikan şirketi ile Mexico City'ye, oradan da Meksika şirketi ile Cancun'a geçtim.

Business uçtum.

Aradaki farkı çok çarpıcı şekilde gözledim.

- THY gerçek anlamda bir “**Brand of Excellence**” yani mükemmeliyet markası haline gelmiş.
- Yemek bakımından, öteki şirketlerle arasındaki farkı çok açacak uluslararası bir marka yaratmışsınız.
- “**Uçan şefler**” bana göre çok tuttu... Güler yüzlü şefler insana iyi bir restoranda yemek yiyor duygusu veriyor.

Bütün bunları zaten yaşıyor, biliyordum.

Ama bu defa dikkatimi çeken en ilginç şey şu oldu.

İki yabancı şirketin kabin görevlileri, servis yaparken veya öndeyken, gözlerini sizden kaçırıyor.

THY görevlileri ise hem size isminizle sesleniyor, hem de gözlerinize bakıyor.

Birlikte seyahat ettiğim arkadaşım şu yorumu yaptı:

“Kabinde tek görevli var ve 16 kişiye servis yapıyordu. Göz göze gelirsiniz ikinci bir şey istersiniz diye çekiniyorlar..”

THY’de durum çok farklıydı. Gözümüzün içine bakıyorlardı.

MİLLİ TAŞIYICI

THY, Türkiye’nin **“milli taşıyıcısı”**...

Dolayısıyla herhangi bir marka değil.

Türkiye’nin imajının tepetaklak gittiği şu günlerde, yüzümüzü ağartan markaların başında geliyor.

O nedenle içim çok rahat ve göğsümü gere gere, milli taşıyıcımı her fırsatta anlatıyorum.

Çünkü bir Türk olarak bu bana gurur veriyor.

BUGÜNLERDE NİYE BU KADAR ÇOK YANLIŞ YAPIYORUM

SADECE şu son hafta 2 yanlışı yaptım.

Özgür Mumcu’nun adını **Cem Mumcu** diye yazmışım.

Japonya’da tsunamide bir okulda ölen çocukların hikâyesini yazan **Richard Lloyd Parry**’nin kitabının adını **“After the Storm”** diye yazmışım.

Oysa **“Ghosts of Tsunami”** olacaktı...

Yazarlık hayatımın başından beri bir sallapatılığım var.

Tuhaf bir telaş var içimde...

Galiba bu güzel telaşı, kişiliğimin ve yazarlığımın bir yanı haline getirmeyi başardım.

Yazmak isteğim çok şey, aktarmak istediğim çok duygu, okumak, gezmek, görmek istediğim çok şey ve yer var.

Anlık yaşıyorum...

Meslekteki büyüklerimiz bunu okura saygısızlık olarak görürdü.

Bense canitezliğin, telaşın bir tür samimiyet zaafı olarak görüyorum.

Ve hep de şuna inandım.

Zaaf, yazıyı küçültmez, büyütür...

Bahane mi...

Vallahi bahane değil...

SILA'NIN YENİ ŐARKISINI ÇOK ÇOK SEVDİM AMA

ADINI sevmedim...

“Muhbir...”

2007 yılından bu yana yaşadığımız insanlık dışı adalet felaketi bende bazı kavramlara karşı tiksinti uyandırdı.

Mesela “muhbir”...

Sıla'nın yeni Őarkısının adı bu...

Bana göre o harika Őarkıya hiç gitmemiş...

Neyse ki öğrendiğim öteki iki kavram Őarkıda geçmiyor.

Ne mi onlar...

“İtirafçı” ve “gizli tanık”...

Tarihimize kumpas diye geçen ne varsa, işte bu kimliklerin onda büyük payı var.

MİT TIR'LARI İHANET Mİ? SAMİMİ GÖRÜŞÜM ŐUDUR

ERSOY Dede'nin kitabını bitirdikten sonraki değerlendirmem Őöyle:

- Gerçekten de devletin içindeki bir yapı, devletin bir başka organını tuzağa düşürmek için elinden geleni ardına koymamış.

- Bu olayda adı geçen kişilerin bir kısmı, açıkça FETÖ'den aldığı emirle çalışmış.

- Bazıları ise bir Şey bilmeden, aldıkları emri uygulamışlar.

Bazıları da yapılan yanlış konusunda amirlerini uyarılmışlar.

- Bugünün bilgileri ile baktığımda kendi payıma Şunu görüyorum...

Devleti yönetenler belli kararlar alabilirler...

- Bu kararlar yanlış da olabilir...

Ki bana göre Suriye politikası A'dan Z'ye bir felakettir...

- Ama bu karar yanlış da olsa, devleti zor durumda bırakacak böyle bir organizasyonu ben de doğru bulmuyorum...

OLAYIN MEDYA BOYUTU BİR İHANET OLARAK GÖRÜLEBİLİR Mİ

TABİİ ki bu olayın bir de medya tarafı var...

Bu olayı yayınlayan gazeteciler hakkında açılan davalar ve tutuklamalar...

Ersoy Dede işin bu tarafına farklı bir gözle bakıyor...

Mesela **Enis Berberoğlu**'nun yargılanması, ceza yemesi olayı ile ilgili şüphelerini açıkça dile getiriyor.

Bu yaklaşımı da bence kitabının olumlu hanesine yazılabilir.

Benim bu konudaki görüşüm ise çok daha da net...

Gazetecilere bu haberleri verdikleri için dava açmak, yargılamak, ceza vermek kesinlikle yanlış. Ancak bir nokta var ki, bence kitabın bu olumlu havasını bozuyor.

BU ÜSLUP BENCE KİTABIN DEĞERİNİ OLUMSUZ ETKİLİYOR

Ersoy Dede, iktidar yanlısı bir gazetenin iktidar yanlısı yazarı... Gayet normal...

Ama kitabı yazarken, bu kimliğini bence gereksiz bir militanlığa taşımış.

Böylesine bilgi ve belge yüklü bir kitabı yazarken kullandığı üslup daha nötr olsaydı, bırakacağı etki de daha fazla olabilirdi.

Her fırsatta çok aşağılayıcı kavramlar kullanıyor.

Mesela çok kızdığı **Taraf** gazetesinden bahsederken adını "**Taraph**" olarak yazıyor...

Dikkatimi çeten ikinci nokta ise yazarın CHP'yi MİT TIR'ları olayına bulaştırmak için yaptığı zorlama değerlendirmeler.

Bir CHP heyetinin Şam'a gidip **Esad**'la görüşmesini bile bu olaya bağlamak istemiş.

Sadece elindeki belgeleri, kronolojiyi, bilgileri verip değerlendirmeyi okuyucuya bıraksa çok daha iyi olurdu.

Kitapta bir de eksiklik var...

"MİT TIR'larında silah mı vardı, yoksa insani yardım malzemesi mi..."

Bu sorunun cevabı kitapta yok...

Ben bir Türk vatandaşı olarak, o TIR'larda insani yardım bulunduğu tezine inanmaya devam etmek istiyorum.

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş